

РЕШЕНИЕ

№ 292

гр. Бургас, 10.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XLVI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **МАРТИН Р. БАЕВ**

при участието на секретаря **К* АЛЪ. ВЛАДИМИРОВА** като разгледа докладваното от **МАРТИН Р. БАЕВ** Административно наказателно дело № 20232120200893 по описа за 2023 година

, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по повод жалба на „*“ ЕООД с ЕИК: *, чрез пълномощник – адв. Г. Н. – БАК, с посочен съдебен адрес: *, срещу Наказателно постановление № 666384-F674729/05.10.2022 г., издадено от * – Директор на Дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП-Бургас, с което за нарушение на чл. 96, ал. 1 ЗДДС и на основание чл. 178 от ЗДДС, на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 600 лева.

С жалбата се моли за отмяна на атакуваното наказателно постановление. Твърди се, че санкционираното дружество не е извършило нарушението, както и че в хода на административнонаказателното производство са допуснати редица нарушения на производствените правила. Застъпва се, че дружеството самостоятелно е подало заявление за регистрация по ЗДДС на 05.08.2022 г., като се допълва, че недоказани са останали твърденията на АНО за размерите на оборотите, а отделно от това липсва точно посочване на датата, на която се твърди, че е извършено нарушението.

В открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от пълномощник – адв. * – БАК, която заявява, че поддържа жалбата по изложените в нея доводи. Допълва, че е настъпило изменение в чл. 96, ал. 1 ЗДДС, което се явява по-благоприятно за жалбоподателя, поради което и на основание чл. 3, ал. 2 ЗАНН следва да се приложи именно то. Пледира за отмяна на НП и присъждане на разноски.

За административнонаказващия орган, редовно призован, представител не се явява.

Съдът приема, че жалбата е подадена в рамките на четиринадесетдневния срок за обжалване по чл. 59, ал. 2 ЗАНН, като видно от разписката на л. 6 гръб – НП е връчено на представител на дружеството на 30.01.2023 г., а жалбата срещу него е депозирана чрез куриер, с дата на изпращане – 13.02.2023 г. (л. 4). Жалбата е подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че е **процесуално допустима**. Разгледана по същество жалбата е **основателна**, като съдът след като прецени доказателствата по делото и съобрази закона в контекста на правомощията си по съдебния контрол намира за установено следното:

На 05.08.2022 г. дружеството е подало в ТД на НАП заявление за регистрация по ЗДДС с вх. № 000-0108314 на основание чл. 96, ал. 1 ЗДДС. По заявлението била извършена проверка от С. С. – ст. инспектор по приходите, в хода на която длъжностното лице приело, че реализираният облагаем оборот от дружеството за последните 12 последователни месеца преди текущия е 90869,28 лева. Приела също така, че за периода от 01.06.2022 г. до 15.07.2022 г. /период не по-дълъг от два последователни месеца, включително текущия/ дружеството е реализирало оборот от 52474,60 лева. При това положение С. приела, че на основание чл. 96, ал. 1 ЗДДС дружеството е следвало да подаде заявление за регистрация по ЗДДС в седемдневен срок от датата, на която е достигнат оборотът (15.07.2022 г.) – т.е. до 22.07.2022 г. Приела също така, че за периода от 15.07.2022 г. (датата на достигане на оборота) до 11.08.2022 г. (датата, на която реално дружеството е било регистрирано по ЗДДС) то е реализирало оборот от 50358,22 лева.

С оглед горните факти св. С. преценила, че дружеството е извършило нарушение на чл. 96, ал. 1 ЗДДС и на 07.09.2022 г. съставила против него АУАН с № F674729, в който описала горните факти, давайки им цитираната правна квалификация. АУАН бил връчен на упълномощено лице, което го подписало и получило препис от него, без да направи възражения. В законоустановения срок по чл. 44, ал. 1 ЗАНН писмени възражения не били депозирани.

Въз основа на съставения акт на 05.10.2022 г. било издадено и обжалваното НП, в което била пресъздадена фактическата обстановка, описана в АУАН. Административнонаказващият орган също счел, че дружеството-жалбоподател е извършило нарушение по чл. 96, ал. 1 ЗДДС, поради което и на основание чл. 178 ЗДДС му наложил имуществена санкция в размер на 600 лева.

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото материали по АНП, както и гласните и от писмени доказателства събрани в хода на съдебното производство, които са безпротиворечиви и кредитирани от съда изцяло.

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразност и обоснованост, както и относно справедливостта на наложеното административно наказание/санкция и предвид така установената фактическа обстановка, направи следните правни изводи:

Наказателно постановление е издадено от компетентен орган (видно от приложената

по делото на л. 14-16 – Заповед № ЗЦУ - 1149/25.08.2020 г.) в срока по чл. 34 от ЗАНН, като противно на становището на жалбоподателя, съдът счита, че то е съобразено с нормата на чл. 57 от ЗАНН, а при издаването на административния акт е спазена разпоредбата на чл. 42 от ЗАНН. Вмененото на жалбоподателя нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е „обвинен“ и срещу какво да се защитава. Не са допуснати нарушения на процедурните правила. Фактическата обстановка в АУАН и НП е поднесена в ясен и последователен вид, като всички съставомерни факти са описани по достатъчно изчерпателен начин и са подведени под правилните правни норми.

Въпреки това съдът счита на първо място, че нарушение е останало недоказано. Изрично с жалбата е направено възражение срещу размерите на оборотите, цитирани в АУАН и НП, които АНО е приел за реализирани. Видно от съдържанието на двата документа – актосъставителят и наказващият орган са използвали: „...*справки, месечни отчети, банкови извлечения, договори и дневни отчети от ПП-Справки от „Фискални устройства с дистанционна връзка...*“, както и от: „...*оборот изчислен от програмния продукт на НАП-фискални устройства с дистанционна връзка...*“. С разпореждането за насрочване на делото (връчено на АНО на 15.03.2023 г.) съдът е указал на АНО, с оглед направеното възражение от страна на жалбоподателя, да представи въпросните доказателства (справки, отчети и т.н.), на които базира твърденията си за осъществено нарушение, доколкото те не са приложени към преписката. Въпреки дадени указания такива писмени доказателства не са постъпил в съда. При това положение и с оглед изричното оспорване от страна на жалбоподателя, съдът счита, че фактите, върху които АНО гради изводите си за достигнати обороти, респективно за извършено нарушение, са останали недоказани, поради което и издаденото НП следва да се отмени.

Независимо от горното, съдът счита, че в конкретния случай е налице и хипотезата на чл. 3, ал. 2 ЗАНН. Разпоредбата на чл. 96, ал. 1 от ЗДДС е изменена с ДВ, бр. 58 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г. и гласи, че всяко данъчно задължено лице, което е установено на територията на страната, с облагаем оборот **100 000 лв.** или повече за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия месец е длъжно в 7-дневен срок от изтичането на данъчния период, през който е достигнало този оборот, да подаде заявление за регистрация по този закон. Когато оборотът е достигнат за период не по-дълъг от два последователни месеца, включително текущия, лицето е длъжно да подаде заявлението в 7-дневен срок от датата, на която е достигнат оборотът. След 01.01.2023 г. за да е извършено нарушение на чл. 96, ал. 1 от НК трябва данъчно задълженото лице да е достигнало оборот от **100 000 лв.**, а не както преди това – **50 000 лева**. Съгласно чл. 3, ал. 2 от ЗАНН ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя.

В случая наказателното постановление не е влязло в сила, а същевременно към момента деянието на жалбоподателя не е обявено за наказуемо с административно наказание и следва да се приложи по-благоприятния закон (след 01.01.2023 г. достигането на оборот от 50 000 лева не поражда задължения за подаване на заявление за регистрация,

респективно нарушаването му не е въздигнато в административно нарушение, поради което и сегашната редакция на чл. 96, ал. 1 ЗДДС се явява по-благоприятна).

Предвид всичко казано по-горе, съдът счита, че неправилно е била ангажирана отговорността на дружеството, поради което и наказателното постановление следва да се отмени изцяло.

Към момента е настъпила законодателна промяна в разпоредбата на чл. 63д ЗАНН (нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), съгласно която - в производството по обжалване на НП въззивният съд може да присъжда разноси на страните. Уредбата препраща към чл. 143 АПК, който пък от своя страна препраща към чл. 77 и чл. 81 ГПК, регламентиращи, че съдът дължи произнася по възлагане на разноските, само ако съответната страна е направила искане за присъждането им. В конкретния случай, с оглед изхода на правния спор, разноси се дължат в полза на жалбоподателя, който своевременно е депозирал искане за присъждането им. По делото са налични доказателства за реално заплатен адвокатски хонорар в размер на 360 лева с ДДС (л. 26-29), като не е направено възражение за прекомерност, поради което и НАП следва да бъде осъдена да ги заплати на жалбоподателя. Съгласно чл. 19 от Закон за Националната агенция за приходите, агенцията отговаря за вредите, причинени на физически и юридически лица от незаконни актове, действия или бездействия на нейни органи и служители при или по повод изпълнение на дейността им, като преди изменението на чл. 63д от ЗАНН, исканията за разноси са се разглеждали по реда на ЗОДОВ и се е прилагал чл. 205 от АПК, по аргумент от който за разноските, направени от жалбоподателите при обжалване на наказателни постановления, издадени от органите на НАП, е отговаряла агенцията, а не териториалното ѝ поделение. С оглед горното съдът намира, че следва да осъди именно НАП-гр. София да заплати сторените в настоящото производство разноси.

Така мотивиран Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 666384-F674729/05.10.2022 г., издадено от * – Директор на Дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП-Бургас, с което за нарушение на чл. 96, ал. 1 ЗДДС и на основание чл. 178 от ЗДДС, на „*“ ЕООД с ЕИК: * е наложена имуществена санкция в размер на 600 лева.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите – гр. София да заплати на „*“ ЕООД с ЕИК: * съдебно-деловодни разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 360 (триста и шестдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр.Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на посочените по делото адреси.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____